

En bergklint

1. En berg - klint skro - flig, hård och kal, Sig re - ste midt i
 2. Och ar - la - regn och ser - la - regn Mildt him - len öm - som
 3. Väl - sig - nel - se för blad och rot Af him - len so - len
 4. Om i ditt hjer - ta det fins sten, Om sten - be - mängd hvar

4

da - len Bland ro - sors mängd till tu - sen - tal, Och so - lens
 gif - ver Åt al - la der i da - lens hägn. Då sän - de
 bör - dar Och tar i öp - pen famn dem mot. Men ste - nen
 göm - ma, Låt Je - sus gö - ra mar - ken ren, Så att Guds

strå - lar föl - lo på Så väl de fag - ra ro - sor små Som
 ro - sor - na sin doft Så tack - samt upp till him - lens loft, I
 hård och slu - ten var För him - lens skat - ter al - la dar, Och
 kär - leks sol - ljus må Lik - som hans nå - da - regn ock - så En

13

rit.

på den hår - da ste - nen grå I grö - na blom - ster - sa - len.
 grön - ska klär sig jor - dens stoft, Men ste - nen kal för - blif - ver.
 der - för står han blott och bar Midt i - bland ri - ka skör - dar.
 e - mot - tag - lig jord - mån nå Och in i hjer - tat ström - ma.

Text: H. M.

Musik: Andrew L. Skoog (1856–1934), 1896

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 61)